

omtalt i Bladene, eller da det i 1896 blev fremdraget i Rigsdagen, har fundet sig foranlediget til at fremkomme med Klage over den Behandling, han har været Genstand for, hvorfor man ogsaa af Hensyn til den paagældende ikke finder det rigtigt, at Sagen nu gøres til Genstand for retslig Undersøgelse. Derimod maa Ministeriet i høj Grad beklage, at Politimesteren ved den Maade, hvorpaa han til en Bladmand har omtalt sin dadelværdige Adfærd, har tilsidesat det Hensyn, som han er sin daværende og nuværende Stilling skyldig“.

Forespørgslen, der gik ud paa, hvorledes disse to Udtalelser fra Ministerens Side — Udtalelsen under Finanslovens 1ste Behandling og Udtalelsen i Resolutionen — kunde bringes i Overensstemmelse med hinanden, endte med, at der fra Forespørgernes Side stilledes et Forslag om Overgang til Dagsordenen af følgende Indhold: »Idet Folketinget beklager, at en Adfærd som den af Birkedommer Sylow i hans Egenskab af Forhørsdommer udviste ustraffet kan passere, gaar Tinget over til Dagsordenen«. Dette Forslag forkastedes, idet 35 (3: de tilstedeværende Medlemmer af det socialdemokratiske Parti og det radikale Parti) stemte derfor, 59 imod. Laust Jensen svarede »stemmer ikke«. Fraværende vare — foruden Tingets Formand — Deuntzer, Rasmus Hansen, N. Jensen, K. M. Klausen, Johan Knudsen, P. Munch, L. Pedersen, Philipson, Ravn og Rode — samt med Orlov: Grønborg, Kierkegaard, Mads Larsen, H. L. Møller, Anders Nielsen, K. Pedersen og Pinstrup.

3) Den 13. Februar anmeldtes i *Folketinget* følgende Forespørgsel til Udenrigsministeren af H. L. Møller, Bramsen, R. Christiansen, Dinesen, Ellinger, Hammerich, Hornstrup, Johan Knudsen, H. Neergaard, Wenzel Neergaard, Parkov, Schovelin og Wulff:

»Hvilke Erklæringer er Udenrigsministeren i Stand til at afgive overfor Folketinget i Anledning af den senere Tids offentlige Drøftelse af Regeringens Udenrigspolitik«.

Forespørgslen stilledes 14. Februar 1912, F. Sp. 4973.

Af de Udtalelser, hvormed Forespørgernes Ordfører, H. L. Møller, motiverede Forespørgslen, anføres her følgende:

— — — — „Det kan imidlertid ikke skjules, at der, især i det sidste Halvaar, i adskillige Kredse i vort Folk er op-